

DICHTBIJ

Eenmalig PvdA-magazine voor de verkiezingen op 19/03/2014

HARDERWIJK

03/2014

Doe
de Politieke
KENNISQUIZ
Alleen al voor
de prijs!

Laurens de Kleine: 'Meer werk creëren en zorg dichtbij'

**Mantelzorger
van je partner**

**Van Muiswinkel
interviewt Samsom**

**Persoonlijke vragen
aan 6 kandidaten**

Doeltreffend Dichtbij

De PvdA Harderwijk doet wat nodig is om Harderwijk door de crisis heen te loodsen en te werken aan het Harderwijk van morgen. Een stad waar jong en oud de zekerheid van een baan hebben en met een fatsoenlijk inkomen. Waar ouderen en zieken zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen en de zorg krijgen die ze nodig hebben. Een tolerante stad waar verschillende culturen elkaar ontmoeten en samen zorgen voor een veelkleurig Harderwijk. Een stad waarbij we elkaar helpen als dat nodig is en als dat niet meer gaat dat er dan professionele hulp doeltreffend dichtbij is georganiseerd.

Iedereen doet mee en iedereen telt mee en iedere Harderwijker zal worden uitgedaagd om ideeën, tijd en creativiteit in te zetten voor de gemeenschap. De PvdA Harderwijk heeft er alle vertrouwen in dat uw initiatieven de Harderwijkse samenleving krachtiger maken.

U zult begrijpen dat ik oproep om op 19 maart bij de gemeenteraadsverkiezingen op de PvdA Harderwijk te stemmen. De partij die in Harderwijk een lange traditie heeft om verantwoordelijkheid te nemen in goede en slechte tijden. Ook voor de komende jaren wil de PvdA Harderwijk niet voor die verantwoordelijkheid wegllopen. Wij willen u vragen te kiezen voor solidariteit met en ondersteuning voor kwetsbare mensen die het niet zo makkelijk hebben. Te kiezen voor meer banen en een beter toekomstperspectief. Een keuze dus voor de PvdA Harderwijk.

Laurens de Kleine,
Lijsttrekker PvdA Harderwijk.

Dit is een uitgave van PvdA Harderwijk.
Voor meer informatie, mail naar
PvdA.Harderwijk@gmail.com
harderwijk.pvda.nl

INTERVIEW

tekst **Graddy Sondern**
foto **Karin Huijzendveld**

“Ik ben zeker nog niet klaar.” Strijdvaardige Laurens de Kleine wil nog vier jaar doorgaan

‘Meer werk creëren en zorg dichtbij’

Laurens de Kleine - wethouder sociale zaken, cultuur, sport, beheer openbare ruimte en wijkaanpak - wil nog vier jaar door als bestuurder. Als lijsttrekker mag hij deze verkiezingen de kar trekken voor de PvdA Harderwijk. Geboren en getogen op de Veluwe, in een gereformeerd gezin, kwam hij in zijn jonge jaren in aanraking met onrechtvaardigheid. Deze ervaringen zijn nog steeds medebepalend voor zijn politieke keuzes. De Kleine maakt zich sterk voor solidariteit met mensen die het moeilijk hebben. Hij huldigt het standpunt dat de zwakste schouders niet de zwaarste lasten hoeven te dragen. Zijn strijdvaardigheid om de wereld rechtvaardiger te maken, zet hij al jaren in voor Harderwijk.

Voor een sociaaldemocraat in hart en nieren was de afgelopen periode niet altijd even gemakkelijk. Dat het Laurens de Kleine - ondanks de forse bezuinigingen - toch gelukt is om een aantal belangrijke doelen te bereiken, zegt alles over zijn gezonde vechtlust en zijn liefde voor de stad. “Ik wist waar ik vier jaar geleden aan begon. Vanuit Den Haag lag er de verplichting om te bezuinigen op het armoedebeleid. Maar

ik vind dat je, vooral ook in economisch zwaardere tijden, als sociaaldemocraat de plicht hebt om aan je uitgangspunten vast te houden. Dan moet je je in blijven spannen voor de mensen die het moeilijk hebben. Je laat de mensen toch niet in de steek!”

Niemand onder de armoedegrens

Ondanks de bezuinigingen is het Laurens de Kleine in de afgelopen periode gelukt om meer geld vrij te maken voor de minima. Ook weet hij de groei van het aantal bijstandsgerechtigden beperkt te houden. Maar door de crisis is er nog steeds genoeg te doen. “Ik ben zeker nog niet klaar,” zegt hij met nadruk. “Ik accepteer het niet dat mensen in Harderwijk of Hierden onder de armoedegrens moeten leven. Het creëren van werk is belangrijk voor mensen die door omstandigheden helaas aan de kant zijn komen te staan. Het bieden van een uitzicht op een betere toekomst, hoort ook bij solidariteit. Daarom staat werk maken van het creëren van werk bij mij hoog op mijn ambitielijst.

Ontroerd door: mensen die blijven strijden tegen onrecht en voor gelijkwaardigheid.
Trots op: de PvdA die ook in mindere tijden er voor kiest verantwoordelijkheid te nemen om samen uit de crisis te komen
Drijfveer: de nog altijd aanwezige ongelijkheid tussen mensen
Krant: de Stentor, Het Kontakt, Harderwijker Courant, Volkskrant
Radio: Radio 1
Eten: af en toe genieten in een plaatselijk restaurant
Sport: hardlopen, schaatsen, fietsen
Muziek: Genesis voor 1980, Peter Gabriel en Muse
PvdA'er: Joop den Uyl
Favoriet moment: de eerste verkiezing van Barack Obama als eerste donkere president van de Verenigde Staten

Daarnaast wil ik sociaal ondernemerschap stimuleren bij bedrijven, waardoor er niet alleen aan steeds meer winst wordt gedacht, maar zeker ook aan de verantwoordelijkheid om medewerkers in dienst te nemen die moeilijk aan een reguliere baan kunnen komen.”

Nieuwe basis voor kunst en cultuur

De culturele sector van Harderwijk ontsnapte evenmin aan bezuinigingen. Als verantwoordelijk wethouder streed De Kleine voor het behoud van de culturele voorzieningen in de stad. “Ik heb altijd geloof gehad in de creativiteit van de kunst- en cultuurorganisaties. Ik heb me dan ook ingezet om gezamenlijk naar vernieuwing in de culturele sector te zoeken.”

Hij spoorde de organisaties aan om zelf met plannen te komen. Zo koos hij voor een gedeelde verantwoordelijkheid met de nadruk op samenwerking en cultureel ondernemerschap. Die aanpak wierp vruchten af. “De instellingen zijn de uitdaging voortvarend aangegaan en volgens mij ligt er nu een nieuwe en goede basis voor de kunst en cultuur in onze stad. Ondanks de pijn die het

bezuinigingstraject heeft veroorzaakt - daar ben ik heel eerlijk in - mag het resultaat er zijn. Ik heb er bewondering voor hoe de sector met de omstandigheden is omgegaan en ik denk dat die er uiteindelijk sterker uit zal komen”.

Sterkere buurten en wijken

Naast sociale zaken en cultuur heeft de PvdA-wethouder zich ingespannen voor de wijkaanpak. De PvdA Harderwijk vindt het belangrijk dat zorg, welzijn en sport in de wijken - en dus dichtbij de inwoners - worden georganiseerd. De wijkaanpak in Harderwijk is mede door Laurens de Kleine uitgewerkt in sterker burgerschap en meer eigen verantwoordelijkheid van de wijkbewoners voor hun leefomgeving. “Het succes van de wijkaanpak ligt vooral bij de inwoners zelf. Als zij zeggenschap krijgen over investeringen in de eigen omgeving en zich samen met de gemeente verantwoordelijk voelen voor de uitvoering van de plannen, biedt dat heel veel kansen voor sterkere buurten en wijken. Dat is prettig voor het woonklimaat en ook noodzakelijk om ondersteuning dichtbij huis voor kwetsbare mensen goed te kunnen

organiseren. Ik wil me daar de komende vier jaar voor blijven inzetten,” aldus de PvdA-lijsttrekker.

De tien belangrijkste punten waarmee de PvdA Harderwijk de verkiezingen ingaat:

- 1)** Banen scheppen
- 2)** Welzijn en (jeugd)zorg professioneel en in de wijk
- 3)** Betaalbare woningen, weg met de wachtlijsten
- 4)** Niemand onder de armoedegrens
- 5)** Vrijwilligerswerk en mantelzorg stimuleren
- 6)** Extra aandacht voor werk voor 50+ en jongeren
- 7)** Klooster(plein) wordt autovrij en een cultuurplein
- 8)** Intercityverbinding met de randstad
- 9)** Elke wijk een eigen wethouder
- 10)** Harderwijk, bruisend en aantrekkelijk

Harderwijkse zorg na 2014

‘De zorg menselijker en goedkoper.
Daar ga ik me, als raadslid, ook na de verkiezingen sterk voor maken.’

4

Vorige week was ik op bezoek bij een gezin met drie kinderen. De oudste jongen van vijftien jaar is weinig thuis en al een paar keer met de politie in aanraking geweest. Bij zijn licht verstandelijk gehandicapte moeder kan hij niet terecht, ze snapt niets van hem. Het meisje van elf jaar doet het niet goed op school. Dat is begrijpelijk, want zij helpt haar moeder met het huishouden en het jongste kind van drie. Dat jongste kind praat nog niet en loopt nog maar net.

Vader is zelden thuis. Op de zaak is werk voor drie mensen, maar het wordt alleen door hem gedaan. Overwerk krijgt hij helaas niet in geld, maar in tijd terug. En vrij nemen is er niet bij. Van thuis helpen komt dus weinig terecht. Andere banen liggen niet voor het oprapen. En door de beperking van moeder zijn er ook nog eens schulden ontstaan.

Dit gezin heeft hulp nodig. Deze mensen hebben het afgelopen jaar met maar liefst 23 hulpverleners te maken gehad. Soms weten de tien betrokken organisaties niet eens van elkaar wat de ander in het gezin doet. Vind je het gek dat zorg te duur wordt? Vind je het gek dat deze mensen soms een hulpverlener buiten de deur zetten? Ik niet.

Dit gezin is geen uitzondering, maar helaas één uit vele voorbeelden. Dat moet anders. Daarom is de PvdA Harderwijk blij dat we als gemeente meer zelf te zeggen krijgen over de ondersteuning van dit gezin. Wij willen

dat dit gezin één vaste begeleider met één plan van aanpak krijgt. Dat is overzichtelijk voor ouders en kinderen.

De zorg voor het jongste kind wordt op aanraden van de maatschappelijk werker geregeld bij een gespecialiseerde regionale instelling. Geen indicatie, maar gewoon omdat we de professionaliteit van het wijkteam weer vertrouwen. Ook komt er een vrijwilliger uit de buurt twee keer per week speciaal voor moeder. Samen zorgen ze voor overzicht in het huishouden, en het is nog gezellig ook.

De oudste jongen komt via de gezinsbegeleider in een huiswerktraject en

krijgt op school een eigen mentor. Het meisje mag weer gewoon kind zijn. En vader...De gezinsbegeleider heeft de vakbond ingeschakeld om de werkgever op zijn plichten te wijzen. Vader moet de gelegenheid krijgen om zijn gezin te kunnen ondersteunen.

Dit gezin help je niet door een keukentafelgesprek over ‘wat kunt u zelf’. Eerst helpen en de ergste problemen oplossen. Als de eerste nood weg is, kan dit gezin ontdekken waar de eigen kracht ligt. Als we het in Harderwijk zo aanpakken, dan wordt de zorg menselijker en goedkoper, want er zijn minder beroepskrachten en verdere problemen met de kinderen worden voorkomen.

Hij is minister van Financiën en hij gaat over de cijfers. Maar wat zeggen de cijfers over hem? De cijferlijst van **Jeroen Dijsselbloem**.

75

‘Percentage staats-schuld afgezet tegen het Bruto Nationaal Produkt. Voor de crisis van 2008 was het nog 45 procent. Dus het loopt hard op. Een last voor volgende generaties, tenzij we er nu al iets aan doen.’

2

‘Twee nieuwe biggetjes die ik onlangs “in huis” heb gehaald. Nee, ze hebben geen namen. Ze zijn ongelooflijk energiek, sociaal, brutaal. Kortom, leuk.’

55

‘De eerste keer dat ik kandidaat-Kamerlid was, was dit mijn plek op de lijst. Dat was toen nog eervol en niet kansloos. Eervol omdat ik een jong broekie was die het niet verwachtte. Niet kansloos, omdat het 1998 was en Wim Kok onze lijst-trekker.’

25

‘Ik ben al 25 jaar gelukkig met mijn geliefde. Onvoorstelbaar hoe je na al die tijd nog dol op elkaar kunt zijn.’

2002

‘Toen ontplofte een politieke bom. De moord op Fortuyn heeft grote impact gehad op de samenleving, op de politiek en ook op mij. Het was het begin van een vernieuwingsproces in de PvdA.’

1

‘Het nummer dat op de affiches van de PvdA hoort te staan. Ik heb een groot kunstwerk in mijn werk-kamer hangen met een rode één!’

23

‘Het huisnummer in Son, waar ik opgroeide. Een typische jaren zeventig nieuwbouwwijk. De school was één straat verderop. Mijn broers en zussen liepen een stukje op mij voor. Mijn oudste zus ging al naar de middelbare school, toen ik nog op de kleuterschool zat. Ik heb veel goede herinneringen aan meester Van Hapert. En tijdens de les haalde ik sigaretten bij de benzine-pomp voor meester Vennix. Dat kon toen allemaal.’

3

‘3% is een tussendoel op weg naar een sluitende begroting. Het tempo waarin is, in Nederland en in andere Eurolanden, aangepast aan de economische werkelijkheid.’

‘Wageningen. Een heerlijke stad in een prachtige omgeving. Gestudeerd, eerste huis, vriendin ontmoet, eerste kind geboren, weggeweest, teruggekeerd. Kortom: mee vergroeid.’

0317

Erik van Muiswinkel kaapte afgelopen jaar nog Samsoms 'eerlijke verhaal' als titel voor zijn oudejaarsconference. Van Muiswinkel: 'Een heel fijne slogan om de grote gebeurtenissen uit 2012 langs de meetlat te kunnen leggen.'

Alles en iedereen kreeg er traditiegetrouw van langs, dus hij nam de PvdA-kiezer ook even op de korrel in een conference over de zorgpremie. Samsom gaat er voorzichtig theatraal bij staan en imiteert voor de verandering de cabaretier: 'Het zijn ethisch hoogstaande plannen, maar je moet ze natuurlijk niet gaan uitvoeren. Het zijn ide-a-len! Als je je idealen gaat verwezenlijken, dan heb je geen idealen meer.'

Van Muiswinkel en Samsom ontmoeten elkaar in de Tweede Kamer. In november toog Samsom op uitnodiging van Van Muiswinkel naar diens nieuwste voorstelling *Schettino!* over leiderschap.

Samsom: 'Ik word één keer in je voorstelling genoemd. Je zet twee soorten leiders tegenover elkaar. Aan de ene kant heb je jouw oude schoolhoofd Middelkoop, uit één stuk gehouden, een beetje dictatoriaal, gaat nooit kapot. Daar tegenover staat al het jonge grut dat volgens jou frivool door het leven gaat. Waarbij jij je dan empathisch afvraagt: Zij redden het toch nooit? Zij gaan kapot!'

Van Muiswinkel: 'Kunnen fatsoenlijke, redelijke mensen met een gezin de wereld besturen? Kunnen zij tegen Poetin op? "Sorry nu even niet, we bakken poffertjes".'

Samsom: 'Ik denk van wel, maar voorzie een ander probleem. Ik denk dat een essentieel onderdeel van goed leiderschap is dat het een tijdje meegaat. Den Uyl kreeg twintig jaar, Kok zestien, Wouter acht. We hebben weer rust en gezond verstand nodig in de politiek, en tijd om plannen niet alleen te bedenken maar ook goed uit te voeren.'

Van Muiswinkel: 'Dat stoort mij ook zo aan peilingen. Er is door ons gekozen en je zou zeggen dat jullie het dan vier jaar mogen doen. Vervolgens gooien ze jullie dood met zetelaantallen die helemaal niet aan de orde zijn. Nu opnieuw bij de gemeenteraadsverkiezingen. Wat vind je daarvan?'

Samsom: 'Het bepaalt mijn humeur, maar het bepaalt nooit mijn politiek. Dan word je gek. De uitslag van de Tweede Kamerverkiezingen en de herindelingsverkiezingen in Friesland helpen gelukkig bij het relativeren van de peilingen. Ik ben optimistisch gestemd, omdat we nog steeds op straat horen dat wat wij willen en aan het doen zijn, uiteindelijk wordt begrepen. Het gesprek dat ik daarvoor moet voeren is wel indringender, langer en zorgelijker.'

Van Muiswinkel: 'Wat veel mensen niet begrepen, is dat de PvdA na zo'n felle en goede campagne en veel openingen richting links met de grootste ideologische tegenstander een kabinet ging vormen.'

Samsom: 'Dat verwijt krijg ik vaak op straat. We hadden na de verkiezingen geen eenduidige uitslag, totdat de andere partijen hun zegje hadden gedaan. Zij zeiden: "Laat hen het lekker doen." Het CDA had bijvoorbeeld enorm verloren en de linkse partijen hadden samen niet genoeg zetels. VVD en PvdA moesten het dus samen doen en met elkaar de problemen oplossen. Daarna kwam het volgende punt: welk beleid kunnen we samen uitvoeren? We konden elkaar vinden in de noodzakelijke veranderingen om Nederland sterker te maken voor de toekomst, waaronder de strijd tegen de grote instituties. Een klassieke PvdA-strijd. De PvdA kent immers een traditie van wethouderssocialisme. Breng zorg nou dicht bij de mensen, geef de wijkverpleegkundige en de huisarts meer verantwoordelijkheid. Koppel werknemers aan werkzoekenden, op lokaal niveau. Dat is precies wat we nu aan het doen zijn. Bij die hervormingen spelen de gemeenteraadsverkiezingen een grote rol. Daarom zijn ze ongelooflijk interessant.'

Van Muiswinkel: 'In de stad gaat het echt ergens om. Willen jullie dat uitdragen?'

Samsom: 'De politieke keuzes zijn scherper dan voorheen. Vroeger was het gemeentebestuur vaak weinig politiek. Een stoeptegels recht leggen hoorde er gewoon bij. Nu worden zorg, werk en wonen door de landelijke politiek overgedragen aan de gemeenten. Stem je dan op een partij die zorg belangrijker vindt dan infrastructuur of andersom? Eric Wiebes van de VVD in Amsterdam zegt: "Er zijn hier te veel sociale woningen, we zetten ze in de verkoop." Met een sterke PvdA behouden we een stevige woningbouwsector, zodat we overal in de stad zorg dragen voor fatsoenlijke woningen en een leefbare omgeving.'

Van Muiswinkel: 'Ik zie wel een grote beer op de weg. Als je hulpbehoevend bent, mag het natuurlijk niet uitmaken of je in Maastricht of in Leeuwarden woont.'

Samsom: 'Als we grote instituties willen afbreken, afwillen van marktwerking en meer verantwoordelijkheid lokaal willen organiseren, dan gaan we inderdaad verschillen zien. Zoals er nu verschillen in huisartsen zijn. Daar ben ik niet bang voor, mits we hier vanuit de landelijke politiek wel een stevige bodem leggen.'

Van Muiswinkel: 'Als er een stevige bodem blijft, ben ik een beetje gerustgesteld. Ik vraag me wel af hoe je voor die cruciale lokale posten betrouwbare en goede bestuurders vindt?'

Het op de hak nemen van politici is zijn vak,
maar nu zit **Erik van Muiswinkel** in de rol van
journalist tegenover **Diederik Samsom**.

De cabaretier & de politicus

Samsom: 'Gelukkig kom ik nog veel talent tegen. Maar met achtduizend plaatsen in het openbaar bestuur en ruim vijftigduizend PvdA-leden wordt de spoeling steeds dunner. Daarom steun ik van harte alle pogingen om meer mensen lid te maken van politieke partijen.'

Van Muiswinkel: 'Mijn dochter won vanaf haar derde de meeste debatten bij ons thuis en ik heb heel vaak gedacht: zij gaat de politiek in. Uiteindelijk is ze toch bij een Amerikaans bedrijf terechtgekomen. Daar doet ze het hartstikke goed. Ik ben trots op haar, maar zou het stiekem ook leuk vinden als zij voor D66 of PvdA de politiek in zou gaan en de eerste vrouwelijke minister-president van Nederland wordt. Dan kan ik haar op Oudejaarsavond eindelijk terugpakken voor de groente-discussies aan tafel. Hoe trek je jong talent aan? Het aanzien van politici is in de afgelopen twintig jaar behoorlijk afgebrokkeld.'

Samsom: 'Het is aan ons om dat te herstellen. Ik ben er niet pessimistisch over, want ik weet wat het werk inhoudt en iedereen die ervan proeft, merkt hoe bevredigend het is. Op lokaal niveau kun je als politicus een heleboel bereiken. Marco Florijn doet dat bijvoorbeeld als wethouder in Rotterdam heel goed. Hij kiest voor die verantwoordelijkheid, terwijl hij zo bij een McKinsey-achtig bedrijf had kunnen werken.'

Van Muiswinkel: 'Hebben jullie een jeugdopleiding die zich een beetje met Ajax of Feyenoord kan meten?'

Samsom: 'We zijn er de laatste jaren als een gek mee bezig. De Rosa-leergang is er voor iedereen die een beetje actief wil zijn. De Den Uyl-leergang is onze topklas, voor ervaren wethouders bijvoorbeeld. Maar de 'leergang' waar Hans Spekman en ik zelf de grootste voorstander van zijn – op zaterdag met rozen de deuren langs – blijft toch de beste politieke leerschool. Dat de waarheid gewoon in je gezicht verteld wordt.'

'Breng zorg dicht bij de mensen, geef wijkverpleegkundige en huisarts meer verantwoordelijkheid'

Van Muiswinkel: 'Tij drukt met je rozen ook bij een PVV'er op de bel?'

Samsom: 'Ja graag zelfs. Het is precies waarom we het er in de verkiezingscampagne redelijk goed van af brachten. Ik had elke vraag van journalisten al tien keer harder en ruiger in mijn gezicht gesmeten gekregen. Verder wil ik horen wat mensen bang maakt, wat hen inspireert en vrolijk maakt. Aan de CBS-cijfers zien we dat het beter gaat met de economie. Wij merkten dat anderhalve maand eerder al op straat. De een had weer een

baan gevonden, de ander had een kijker voor het huis.'

Van Muiswinkel: 'Ik moet het als cabaretier natuurlijk nog even met je hebben over cultuur. Tijdens Rutte 1 vond er een grote afrekening plaats onder invloed van de PVV. Het leverde financieel geen zak op, maar de vijanden van de kunst konden zeggen: "Eindelijk pakken ze die rare kunstenaars aan." Het heeft zo veel schade aangericht. Is er kans dat jullie het een en ander weer repareren?'

Samsom: 'Het was een dubbele afrekening. Het ging met geld gepaard – dat is heftig –, maar ik vond de rancuneuze houding van het vorige kabinet eigenlijk veel erger. En daar hebben wij radicaal mee gebroken. Jet Bussemaker probeert de scherven weer een beetje bij elkaar te lijmen. De waarheid is wel: geld hebben we nu niet.'

Van Muiswinkel: 'Wij maken en verzinnen de noten, de zinnen en de dingen, maar als het even niet loopt of er komen geen bezoekers, dan krijg je niks. Er gaat een hoop geld naar stenen, personeel en de directie van omroepen en musea. Hoe zorg je ervoor dat er iets meer bij de bedenkers belandt?'

Samsom: 'Ook daar is dus de strijd tegen de grote instituties belangrijk. Ik hoop daarom dat óók cultuur een rol gaat spelen tijdens de lokale verkiezingen. Er valt voor de kiezer een hoop te kiezen.' ■

Ze houdt zich bezig met beroeps- onderwijs en voortgezet onderwijs. Daarnaast staat Tweede Kamerlid Tanja Jadnanansing voor de klas. We vroegen Tanja naar haar eigen lessen.

De lessen van Tanja Jadnanansing

Welke les kan de landelijke politiek leren van de lokale?

‘De lokale politiek staat heel dicht bij mensen. Ik vind het belangrijk dat wij als landelijke politici ook veel in contact komen met mensen. Zo is het voor mij belangrijk om vaak met leraren en leerlingen te praten. Daarom ben ik minimaal twee keer per week op werkbezoek en geef ik les op een VMBO-school.’

Welke les ben je nooit vergeten?

‘Meneer Sahtoe, een leraar van mijn middelbare school in Paramaribo, leerde mij dat het bij het onderwijs niet gaat om structuren of modellen, maar om de liefde van docenten voor hun vak en voor hun leerlingen.’

Wie zou je nog wel eens een lesje willen leren?

‘Ik wil graag de maatschappij laten zien hoe belangrijk VMBO’ers en MBO’ers zijn: onze vakmensen voor de toekomst. Het negatieve imago irriteert me enorm, ik zou graag iedereen eens meenemen naar een vakschool om de passie van jongeren voor hun vak te laten zien.’

Welke les geef je anderen graag mee?

‘Dat niet alleen intellectuele vaardigheden meetellen, maar dat we ook de praktische en sociale vaardigheden van elkaar op juiste waarde weten te schatten. Ik merk vaak dat ouders hun kind per se naar Havo of VWO willen zien gaan, terwijl jongeren op het VMBO ook een prachtige carrière in het verschiet hebben.’

Van wie zou jij nog eens les willen krijgen?

‘Ik zou graag les krijgen van Trudy Coenen, leraar van het jaar 2010. Die werkt op een VMBO-school in Amsterdam en zij verstaat het vak om het allerbeste uit iedere jongere te halen. Dat vind ik inspirerend en ik zou graag weten hoe ze dat doet.’

Wat heb je onlangs nog geleerd?

‘Mijn nichtje van 7 neemt mij altijd mee naar de nieuwste kinderfilms. Van *Turboslak* tot *Planes*, ik ken ze allemaal. Fantastisch hoe zij kan genieten van een film.’

Welke les zou iedereen moeten krijgen?

‘Hoe zorgen we ervoor dat iedere jongere het beste uit zichzelf kan halen? Leraren werken daar iedere dag voor de klas aan, ouders doen dat thuis en wij als politici hebben een belangrijke rol om hen te faciliteren. Iedereen kan daarbij van elkaar leren.’

Welke les wil je zelf nog leren?

‘Ik wil graag leren hoe ik een grootse en meeslepende roman kan schrijven waarmee ik wereldberoemd word.’

Wat is je levensles?

‘Wees de verandering die je in de wereld wilt zien (Ghandi).’ ■

tekst **Stef Verhoeven**
illustratie **Getty Images**

In Venlo vindt een stille revolutie plaats. Hoe de zorg overal in Nederland beter en dichter bij mensen kan worden georganiseerd.

10

Slimme zorg in de buurt

Niki Peters kan ze niet meer tellen, al die instellingen die ze de afgelopen twintig jaar van binnen heeft gezien. Ooit werkte ze als groepsleidster bij een instelling in Nijmegen, maar na een tijdje ging het mis op het werk. ‘Alles komt bij mij ongefilterd binnen,’ zegt ze. ‘Ik raak nogal snel overprikkeld.’ Ze kwam overspannen thuis te zitten.

Al snel voelde ze zich een ‘hopeloos geval’. Elke nieuwe hulpverlener plakte een ander stickertje op haar voorhoofd. Niki is burned-out, Niki heeft ADD. Niki is een borderliner. Niki is manisch depressief. Voor elk stickertje was een ander traject. ‘Zo heb ik bijna tien jaar lang lithium geslikt om mijn “stemmingen te stabiliseren”. Voor je het weet, zit je vast aan een zorgindicatie waar je nooit meer vanaf komt,’ zegt ze fel. Door schade en schande wijzer geworden, kwam ze er achter dat de zorg in Nederland gebaseerd is op

een pervers systeem. ‘Al die goedbedoelde oplossingen voor mijn problemen pasten precies in de structuur en financiering van de instelling waar ik werd behandeld. Niet ik, maar het systeem leek steeds centraal te staan. Het stickertje moest passen bij het verdienmodel van de instelling. Ik dacht: hier klopt iets niet!’

Pas toen ze door omstandigheden weer in Venlo terecht kwam, de plek waar ze opgroeide en opnieuw wilde beginnen, ontdekte ze dat het ook anders kan. ‘Mijn toegewezen begeleider kwam bij me thuis op bezoek. Dat was voor het eerst in mijn leven. Ze vroeg: “Wat wil je eigenlijk zelf? Waar liggen jouw talenten?” Die benadering was totaal nieuw voor me. Ik heb jarenlang geloofd dat ik nooit meer mee zou doen in de “gewone” mensenwereld. Ik had mezelf allang afgeschreven en zo voelde ik me ook.’

Reorganisatie

De Noord-Limburgse gemeente Venlo heeft zo'n honderdduizend inwoners die verspreid wonen over de stadsdelen Venlo, Blerick, Tegelen, Arcen, Lomm, Velden en Belfeld. In elk stadsdeel spreken de bewoners nog hun eigen variant van het zachte Limburgse dialect. In deze ogenschijnlijk rustige stad is een grootschalige reorganisatie aan de gang. Een stille revolutie.

De verkokering van de zorg is een van de grootste ergernissen van Ramon Testroote, de eigenzinnige wethouder van Venlo, die zorg en werk in zijn portefeuille heeft. De voormalig technisch ingenieur wist niet wat hij zag toen hij zich goed in de zorg verdiepte. 'Op de werkvloer is er een minutencultuur ontstaan en de schotten tussen de instellingen zijn zo hoog geworden dat samenwerking nagenoeg onmogelijk is. Dat maakt niet alleen cliënten als Niki ongelukkig, maar ook de zorgprofessionals zelf.'

Voormalig therapeut Sef Peeters kan dat beamen. Peeters werkte meer dan vijftien jaar in de verslavingszorg in Venlo en heeft het bureaucratisch monster met eigen ogen zien groeien 'Protocollen, formuleren, verantwoordingsrapporten... Elke kleine stap die ik met een cliënt zette, moest ik tot achter de komma verantwoorden. Ik had het gevoel dat ik mijn werk niet meer kon doen, het systeem was gebaseerd op wantrouwen. Ik werd er letterlijk ziek van.' Hij ging, na wat omzwervingen, vervroegd met pensioen.

Proeftuin

Het is niet toevallig dat Niki Peters juist in Venlo de weg terug vond. Lang voordat op landelijk politiek niveau de woorden 'decentralisatie' en 'zorg op menselijke maat' in de mond werden genomen, was in deze stad de reorganisatie al begonnen. Ruim vijf jaar geleden legde de gemeente, samen met het zorgkantoor en de zorgaanbieders, haar oor te luister in Zweden. Daar is de zorg niet alleen beter georganiseerd, maar ook nog eens een stuk goedkoper. Het werd de basis voor het project 'VenloDroom', een breed opgezet innovatieplatform waar wonen, welzijn en zorg in samenhang worden aangepakt. Aandachtswijk Venlo-Oost werd de proeftuin. 'Het was een wild, maar ook eenvoudig gedachte-experiment,' glimlacht Testroote. 'We zetten de woon- en zorgbehoefte van de bewoner centraal en stelden de vraag: welke professionals hebben we nodig om het goed te regelen in deze wijk? Die plaatsden we in het Sociale Wijkteam met een vast budget, gebaseerd op de samenstelling van de wijk. De hele reken- en verantwoordingscultuur halen we daarmee in een keer uit het systeem. De overhead die we daarmee besparen, ligt tussen de 30 en 50 procent.'

De menselijke maat die VenloDroom voorstaat, krijgt concreet vorm in het zogenoemde Huis van de Wijk. Bep Holla, voormalig wijkverpleegkundige, is een van de drijvende krachten achter dat concept. Ooit was ze zelf een 'stopwatchzuster' die moest woekeren met haar zorgminuten voor patiënten. Het tempo van

'Een wild, maar ook eenvoudig gedachte-experiment.'

spreken heeft ze sindsdien opgevoerd, zo lijkt het. Het Huis van de Wijk is volgens Holla het knooppunt waar alles samenkomt: wonen, werk, welzijn en zorg. De Sociale Wijkteams overleggen er, er wordt gekookt en gegeten, er wordt bloed geprikt en er is zelfs één keer per week een 'vliegende schoester', een schoenmaker die te repareren schoenen ophaalt. 'Zo komt de cohesie terug in de wijk en dat werd hoog tijd,' zegt Holla. 'We hebben allemaal schotjes om ons heen gebouwd en daar is uiteindelijk niemand gelukkig van geworden.'

Keukentafelgesprekken

In 2015 moeten alle gemeenten van Nederland klaar zijn voor de decentrale zorg. Volgens Bep Holla heeft Venlo een ruime voorsprong op andere gemeentes, 'maar een klein jaar is zelfs voor ons krap om alles op orde te hebben.' Toch durft ze wel vooruit te kijken. 'Over een paar jaar staan hier achttien Huizen van de Wijk met minstens twaalf uit verschillende disciplines samengestelde sociale wijkteams, die met gewone keukentafelgesprekken zorg- en welzijnsvragen op maat oplossen.'

Niki heeft inmiddels een betaalde baan bij VenloDroom en ziet tot haar grote trots geen psychiater of arts meer. Sef werkt nu als vrijwilliger voor de Burenhulpdienst en leeft helemaal op. En Bep stelt op haar 67ste haar pensioen nog even uit. Ze wordt de ombudsvrouw van Venlo in 2014.

Biedt Venlo burgerparticipatie in optima forma? Wethouder Testroote spreekt liever van *overheids*participatie. 'Niet de burger hoeft zich te voegen naar de complexe systemen die we gebouwd hebben, het is de overheid zelf die de beweging terug moet maken naar de burger. En ja, in Venlo gebeurt dat.' ■

STANDPUNT ZORG

De Partij voor Arbeid staat pal voor toegankelijke, betaalbare en goede zorg voor iedereen. Deze zorg organiseren we dicht bij mensen, in de buurt. Zodat ouderen en zieken zo lang mogelijk thuis kunnen wonen en de zorg krijgen die ze nodig hebben. Er komen daarom 2000 wijkverpleegkundigen bij. En professionele zorg garanderen we. Daarvoor blijft de dokter of verpleegkundige verantwoordelijk. Voor hulp bij het huishouden of vervoer vragen we waar mogelijk een bijdrage van familie en vrienden. Zo garanderen we goede zorg op maat, waar dat kan tegen minder kosten.

Wat weet jij over de gemeenteraadsverkiezingen en de Nederlandse gemeenten? Vind de juiste antwoorden en maak kans op een bijzondere prijs: een dag meelopen met een Kamerlid van de PvdA in de Tweede Kamer. Mail je oplossing voor 19 maart naar redactie@pvda.nl

POLITIEKE KENNISQUIZ

LIJFSPREUK

Heel veel steden in Nederland hebben een lijfspreuk, bedacht om de stad aantrekkelijk te maken voor bezoekers. Kun jij de stad en de lijfspreuk bij elkaar zetten? Als je de letters in de goede volgorde zet, komt er een woord uit dat met de verkiezingen te maken heeft.

1. Leiden	U. ... geeft je lucht
2. Heerenveen	E. <i>Creating history</i>
3. Delft	T. Een gouden plak
4. Wageningen	R. Altijd ...
5. Franeker	M. Stad der bevrijding
6. Lelystad	S. Stad van ontdekkingen
7. Nijmegen	O. Stad van toen, sfeer van nu
8. Briele	B. Ster van de elf steden

LOKALE PARTIJEN

Bij de gemeenteraadsverkiezingen doen er soms lokale politieke partijen mee. Je ziet hier de naam van een politieke partij. Aan jou de vraag of deze partijen echt meedoen en een zetel hebben in de gemeenteraad ja/nee.

A. Breukelen Beweegt	D. De partij voor de daklozen
B. VOC Hoorn	E. De partij van het rode potlood
C. De gewone man	F. Lijst Kras

WAAR OF NIET WAAR?

1. In de gemeente Schinnen (Limburg) liggen twee straten met dezelfde naam. De Altaarstraat komt zowel voor in Schinnen als in het kerkdorp Oirsbeek. Dat is des te opmerkelijk, omdat deze straatnaam verder niet voorkomt in Nederland.
2. De gemeente Almere heeft tot twee keer toe een spelfout gemaakt in een straatnaambord. Het ging om de straatnaam Chicagostraat die geschreven werd als 'Chigacostraat'. Na meldingen van buurtbewoners werd er een nieuw bord geplaatst met 'Chicagostraat' erop.
3. Meeuwen zorgen voor veel overlast. De gemeente Alkmaar pakt het op opvallende wijze aan. RTV Noord-Holland meldt dat Alkmaar van plan is om op afstand bestuurbare autootjes in te zetten tegen meeuwenoverlast. Er is een vijftal vrijwilligers gevonden die de wagentjes zullen besturen.
4. Als het aan het College van B&W ligt kunnen bewoners van het buitengebied van de Gelderse gemeente Buren binnenkort straatverlichting 'huren' van de gemeente. Voor ruim 1000 euro zijn ze voor de komende 10 jaar verzekerd van straatverlichting voor hun deur. Een bezuinigingsidee van de gemeente.
5. De chef van het Duitse circus Schollini heeft een waarschuwing gekregen van de gemeente Almelo omdat hij olifant Gitana had uitgelaten in een groenstrook in de stad. In het geval van herhaling dreigt een boete van 1000 euro.
6. Achterom, een klein dorpje in de gemeente Hoogeveen, wil van zijn naam af. Aanleiding is de toenemende overlast van cruisende homoseksuelen die het dorp hebben uitgezocht als ontmoetingsplaats. De burgemeester van Hoogeveen, dhr. Loohuis wil echter niets van de naamswijziging weten.

JUISTE SLOGANS

Verkiezingen betekent het voeren van campagne. Door de hele stad komen er dan weer posters te hangen met de foto's en slogans van de verschillende partijen. Het kiezen van een slogan is niet altijd makkelijk. Hieronder staan wat verkiezingsposters uit het verleden. Er ontbreekt echter steeds een woord. Kun je dat woord invullen?

1. a. recept	b. werk	c. paard
2. a. voelt	b. drukt	c. weegt
3. a. missen	b. willen	c. vertrouwen
4. a. avondblauw	b. ellende	c. Van Agt
5. a. makkers	b. arbeiders	c. proletaren
6. a. ellende	b. rekening	c. pils

‘Je wilt niet in de etalage als “patiënt”. Je wilt juist dat je leven zo normaal mogelijk blijft.’

Mantelzorger van je partner

‘Je wilt je privacy beschermen’

De komende jaren gaat er veel veranderen in de zorg. De nieuwe wetten gaan allemaal uit van meer inzet van mantelzorg en buren en familiehelp. Dat klinkt misschien wel logisch, maar hoe is het om te maken te krijgen met zorg? En hoe is het om van de ene op de andere dag als mantelzorger een partner te verzorgen die een week eerder nog compleet onafhankelijk was? Om daar achter te komen ging ik op bezoek bij Jan en Trudie in Harderwijk. Allebei al een eind in de zeventig.

‘We willen ons verhaal graag met je delen, maar liever geen namen in het tijdschrift,’ verduidelijkt Jan. ‘Het is al moeilijk genoeg om de boodschap te krijgen: u bent nu chronisch patient,’ vertelt Trudie. ‘Ja,’ vult Jan aan, ‘en ze ziet er nu weer zo goed uit. Dan wil je niet in de etalage als “patient”. Je wilt juist dat je leven zo normaal mogelijk blijft en je wilt je

privacy beschermen.’ En dat is nou juist een van de kernproblemen begrijp ik, nadat we in gesprek zijn geraakt.

Hoe is het zo gekomen, vraag ik. Trudie legt uit dat ze van de ene dag op de andere heel erg ziek werd. De dokter vroeg zich af of ze het ziekenhuis nog wel zou halen. Gelukkig voor Jan en Trudie waren ze er net op tijd bij. Een operatie maakte dat Trudie haar dunne darm voor het grootste deel kwijtraakte. Het redde haar leven, maar maakte haar van de ene dag op de andere afhankelijk van zorg. Kunstmatige voeding, wondverzorging, persoonlijke verzorging, huishouden: alles moest door de omgeving en hulpverleners overgenomen worden. In de begintijd kon Trudie niets.

‘Het allermoeilijkste is al die verschillende mensen over de vloer,’ vindt Jan. Trudie beaamt dat: ‘Het is wennen aan vreemde mensen die opeens aan je lijf zitten. Je moet er niet aan denken dat dat door de buurvrouw gedaan wordt. De kinderen wonen te ver voor dagelijkse zorg.’

Jan vertelt dat die privacy ook de reden was dat hij al snel leerde zelf de kunstmatige voeding voor zijn vrouw klaar te maken en andere medische handelingen te doen. ‘Soms met het zweet op mijn rug hoor, het komt zo precies. Eén fout en er komt een bacterie rechtstreeks in het bloed. Een hele verantwoordelijkheid, maar daardoor konden we de professionals die we over de vloer kregen beperken.’

Gelukkig gaat het nu veel beter met Trudie. ‘Ze is een medisch wonder,’ stelt Jan trots. Door deze ervaringen weten Jan en Trudie wel dat het belangrijk is dat er één centraal aanspreekpunt in de wijk komt voor alle zorg. En ze willen ook nog graag kwijt dat de hulpverleners fantastisch zijn. ‘Ze hebben ons nooit het gevoel gegeven dat ze het druk hadden. En dat moeten ze toch wel zijn geweest,’ benadrukt Trudie. ‘Die vriendelijkheid heeft erg geholpen om te accepteren dat de hulp nodig was.’

6 vragen aan onze PvdA-kandidaten voor de gemeenteraad.

Martine Brinkhuis (1973)

‘Menselijke maat moet weer terug’

Wie ben je: Getrouwd, moeder van drie kinderen tussen de drie en twaalf jaar. Na studie Civiele Techniek in Delft vijftien jaar bij Rijkswaterstaat gewerkt. Nu een aantal jaar bewust thuis. Actief in ouderraad van basisschool Het Talent en vrijwilliger voor Vluchtelingenwerk Harderwijk.

Wordt opgetogen van: Samen iets positiefs bereiken waarvan niemand dacht dat het zou lukken.

In de politiek door: Betrokkenheid bij mijn stad en de mensen. Harderwijk bleek een warme thuishaven toen wij hier tien jaar geleden kwamen wonen.

Drijfveer: Doen wat nodig is om Harderwijk uit te crisis te helpen en te werken aan de stad van morgen. Waar jong en oud baanzekerheid hebben en waar kinderen zorgeloos kunnen spelen en leren.

Grootste ergernis: Dat kinderen in een welvarend land in armoede leven.

Morgen invoeren: De menselijke maat moet weer terug; weg met onbegrijpelijke regels en voorschriften bij de overheid.

Zehra Sariaslan (1989)

‘Andere mensen inspireren’

Wie ben je: Rechtenstudente aan de universiteit Utrecht, daarnaast jongerenvertegenwoordiger bij de Verenigde Naties.

Wordt opgetogen van: Iets kunnen betekenen voor andere mensen en een bijdrage leveren aan de verbetering van de wereld en de maatschappij waarin wij leven.

In de politiek door: Ik heb veel onrecht gezien in de wereld. Politiek is de juiste weg om mensen te helpen die met onrecht te maken hebben.

Drijfveer: Andere mensen inspireren om het beste uit zichzelf te halen. Samen kunnen wij zorgen voor een betere toekomst.

Grootste ergernis: Dat ik soms door mijn jonge leeftijd niet serieus word genomen. Maar ik zorg er altijd op de een of andere manier voor dat ze mij toch serieus nemen.

Morgen invoeren: Meer zeggenschap over eigen gegevens! De overheid moet er meer aan doen om de privacy van de burger te waarborgen.

Wilco Bos (1983)

‘Meer betaalbare huurwoningen’

Wie ben je: Ik ben getrouwd met Karin, heb twee prachtige kinderen en werk in het dagelijks leven als openbaar vervoer-specialist. Daarnaast afdelingsvoorzitter van PvdA Harderwijk.

Wordt opgetogen van: De grappige en ontwapenende uitspraken van mijn kinderen (drie en twee jaar oud).

In de politiek door: Omdat ik denk dat je als individu daadwerkelijk dingen kunt veranderen.

Drijfveer: Blijven opkomen voor mensen die het moeilijk hebben. Je kunt niet bezuinigen op mensen die geen tientje meer kunnen missen. In Den Haag wordt teveel gedacht in cijfers in plaats van in mensen.

Grootste ergernis: De enorme wachtlijsten voor betaalbare huurwoningen. Zo jaag je jongeren weg uit Harderwijk. De gemeente moet voor meer betaalbare huurwoningen zorgen.

Morgen invoeren: Intercity-verbinding met de randstad.

Robin de Kleine (1994)

‘Opkomen voor jongeren’

Wie ben je: Ik woon nog thuis en werk bij Tennessee's Fast Pizza, zowel in de keuken als bezorger. Daarnaast ben ik vrijwilliger en jeugdleider bij Scouting Verbraak-Margriet. En ik zit in de eindexamenklas van havo 5 op RSG 't Slingerbos/Levant.

Wordt opgetogen van: Sporten, fitness. Daar ben ik zo'n vier keer per week mee bezig.

In de politiek door: Omdat ik het interessant vind om te zien op welke manier de stad wordt geleid, en hoe ik daar zelf een steentje aan kan bijdragen.

Drijfveer: Het opkomen voor jongeren en hun belangen in de stad.

Grootste ergernis: Mensen met vooroordelen over anderen.

Morgen invoeren: Meer uitgaansmogelijkheden voor 16-18 jarigen. Met het verhogen van de leeftijdsgrens voor alcohol, komt deze groep nergens meer binnen.

Doris Goosen (1952)

‘Talenten laten ontwikkelen’

Wie ben je: Getrouwd met Fred, een zoon, twee dochters. Theaterregisseur en -maker, sinds 2000 met eigen theaterbureau. Daarnaast veel vrijwilligerswerk, bv als taalmaatje en bij Platform SamenKansrijk. De helft van mijn werk is vrijwilligerswerk.

Wordt opgetogen van: Als je hetzelfde doel nastreeft, waarin iedereen tot zijn recht komt en zijn talenten kan ontwikkelen. Anderen boven zichzelf uit laten stijgen.

In de politiek door: Grootgebracht in groot gezin waarin je leerde delen. Als kind was er al verzet tegen de ongelijke verdeling van welvaart in de wereld.

Drijfveer: Het behoud van kunst en cultuur (voor iedereen) als voedsel voor een sterker moreel en gevoelsvolle, bindende samenleving.

Grootste ergernis: Het gemak waarmee alles maar onder de noemer van 'vrijheid van meningsuiting' geschoven wordt.

Morgen invoeren: Een verbod op de bonussen voor bankmedewerkers. De bonuscultuur leidt tot moreel verval.

Karin Huijzendveld (1957)

‘Iedereen is gelijkwaardig’

Wie ben je: Ik ben fotograaf, getrouwd met een vrouw en we hebben samen vier kinderen. Volop, en met veel plezier, bezig met vrijwilligerswerk. Zoals hardlooptrainingen met de Maxima Loopgroep, een sociale hardlooptroep in Harderwijk.

Wordt opgetogen van: Ik word er blij van dat ieder mens in Nederland mag zijn wie hij of zij werkelijk is.

In de politiek door: Mijn vader was rood, en een aanhanger van de PvdA. Ik wil zelf ook invloed hebben op het politieke vlak door mee te denken en een voorbeeldfunctie te zijn voor mijn kinderen op sociaal vlak (iedereen is gelijkwaardig).

Drijfveer: Uiteindelijk dat we met z'n allen kunnen leven in vrede.

Grootste ergernis: Korte lontjes in het verkeer.

Morgen invoeren: In de stad iedereen zo veel mogelijk op de fiets en autoverkeer, vooral in de binnenstad, zo veel mogelijk weren.

Vrijwilligerswerk

Tekst **Graddy Sondern**
fotografie **Graddy Sondern**

'Van het een komt het ander. Jaren geleden door een ziekte niet meer aan het werk gekomen, maar je nog zo fit voelen dat je op zoek gaat naar werk dat nog wél kan'

'Vrijwilligerswerk geeft veel voldoening'

Aan het woord is Mariëlle Elzinga. Eén van de trouwe vrijwilligers die actief zijn in een wijkteam in Harderwijk. Daarnaast doet ze nog veel meer. Zo leent ze aangepast speelgoed uit op 's Heerenloo in Ermelo en is zij actief in de school van haar kinderen.

Terwijl we zitten te praten komt de buurvrouw twee pakken melk terugbrengen. Even geleend, omdat eergisteren de melk bij haar op was. Ook dat is vrijwilligerswerk. 'Mensen doen er soms zo moeilijk over,' vindt Mariëlle. Want volgens haar zit het 'm juist in dit soort normale dingen.

'Even zwaaien als je langs het huis komt van de eenzame oude buurman bijvoorbeeld. Dat betekent zoveel voor die man, en het is toch helemaal geen moeite. We moeten meer samen gaan oplossen in de toekomst. Maar dat gaat alleen lukken als we elkaar weer durven te vragen om hulp. Het komt aan op de juiste toon naar elkaar treffen, en dat moeten we weer leren; meent Mariëlle.

Ook Dorine van Maare doet al jaren vrijwilligerswerk. Eerst bij de Algemene Hulpdienst Harderwijk, nu ook op een basisschool en in een wijkteam. Dorine doet dit, omdat ze rotsvast geloofd in het woordje samen. 'Vrijwilligerswerk is ook nog eens erg leuk,' vindt Dorine. 'We moeten af van dat stoffige imago. Het zijn heus niet alleen gepensioneerden die onbetaald voor de samenleving aan de slag zijn. Vrijwilligerswerk is goed voor je cv, en het geeft hartstikke veel voldoening.'

Volgens Dorine hoeft je ook niet jaren aan een organisatie vast te zitten. 'Kom eens een paar uurtjes helpen bij een wijkactiviteit. En als je de vuilnisbak van de buurvrouw buiten zet, dan is dat ook vrijwilligerswerk. Als je niet wilt hoeft je je heus niet vast te leggen, maar het zou zo mooi zijn als meer mensen die stap durven te nemen. Je kunt ook gewoon eens vrijblijvend met een wijkteam kennismaken.'

HARDERWIJK STERK EN SOCIAAL

Het volledige verkiezingsprogramma 'Doeltreffend Dichtbij' kunt u vinden op: harderwijk.pvda.nl

Pvda